

മനോരമ നൂറ് - 9

നെട്രെൽമാന

മനോരമ. മനോരമ

അനൗപമ സ്മരണ വരികൾ - ൨

മരണശ്വാസം

മരണ.മരണശ്വാസം

அறிமுகத்திற்கு அறிமுகம்

தொடக்க நாளிலேயே 'செந்தமிழ்' எனப்பட்ட நம்மொழி, இப்பொழுது 'செம்மொழி' என்னும் சிறப்பை நடுவன் அரசால் அடைந்திருக்கிறது. அத்தகுதிக்குக் காரணமாக இருந்த நூல்களை எல்லாம் இளம்பருவ மாணவர்களும், ஓரளவே தமிழ்ப் பயிற்சியுடைய பெரியவர்களும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் 'அறிமுகநூல்கள்' வெளியிட வேண்டும் என்று அவாவினார், அன்புத் தோன்றல், செயல்வீறுமிக்க தன்மானத் தமிழர், புரட்சிக் கவிஞர் மன்ற நிறுவனர் தமிழ்த்திரு பி.வரதராசனார். அவர் விருப்பை நிறைவேற்றும் வகையிலும், என் எண்ணப்பதிவும் அதில் ஒன்றியதாலும், தொடர்ந்து செம்மொழிக்கு உரியவும் பிறவகையால் தமிழ்வளமாவதுமாம் கலை வள நூல்களையும் அறிமுக நூல்களாக வெளியிட இசைந்தேன்.

அ வ் வ ரி சை யி ல் தொ ல் கா ப் பி ய ம் , தீ ரு க் கு ற ள் , தீருமுருகாற்றுப்படை, பொருநர்ஆற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை எனத் தொடர்கின்றன.

முன்னைத் தொல்காப்பிய, தீருக்குறள் அறிமுக நூல்கள் பெற்ற வரவேற்பும், அவ்வெளியீட்டில் கண்ட விற்பனைப் பெருக்கமும், பருகுவார் போல் கேட்ட அவையச் சிறப்பும், பரப்புதல் உந்துதல் அவர்களுக்கு உண்டாகிய தமிழ்ப்பயனும், நூலாசிரியனுக்கும், வெளியீட்டினர்க்கும் பேருவகை ஆவதாம்! 'தமிழ்மொழி' 'இனமீட்பர் பெருகுவர்' என்னும் நம்பிக்கையைப் பெருக்குதல் நற்பேறாம். ஆதலால், இத்தொடர் தொய்வின்றித் தொடர்வதுடன், பெருக்கத் தொடராகச் சிறக்கத் தூண்டும் என்பதும் உறுதியாம்.

பரப்பாளர் என்பார், புரப்பாளருமாம் சிறப்பு வெளிப்பாடு இஃதாம்.

வாழிய நலனே!

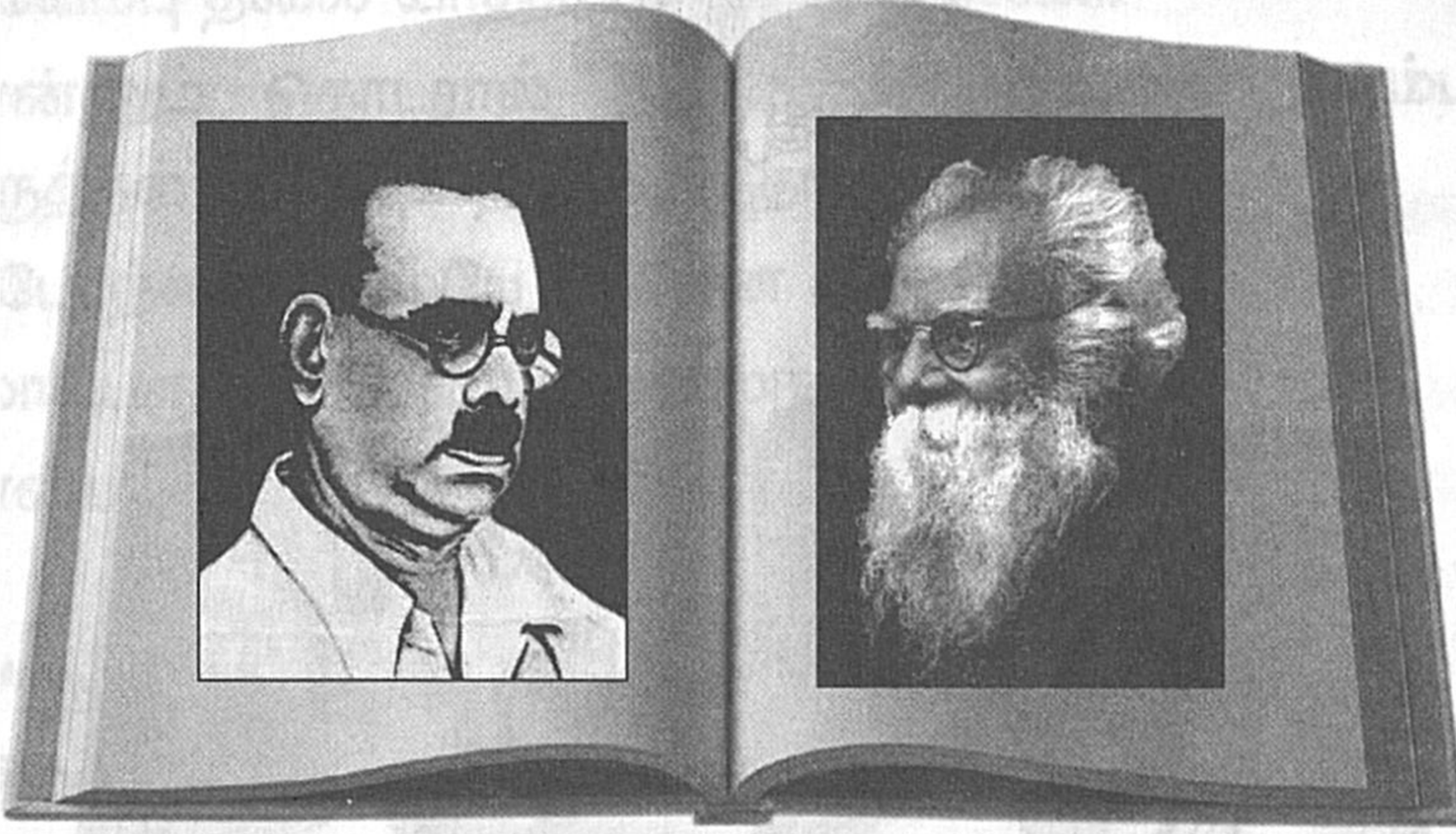
வாழிய நிலனே!

இன்ப அன்புடன்,

கிரா. கிளங்குமரன்

தீருவள்ளுவர் தவச்சாலை,
அல்லூர், திருச்சி-620 101

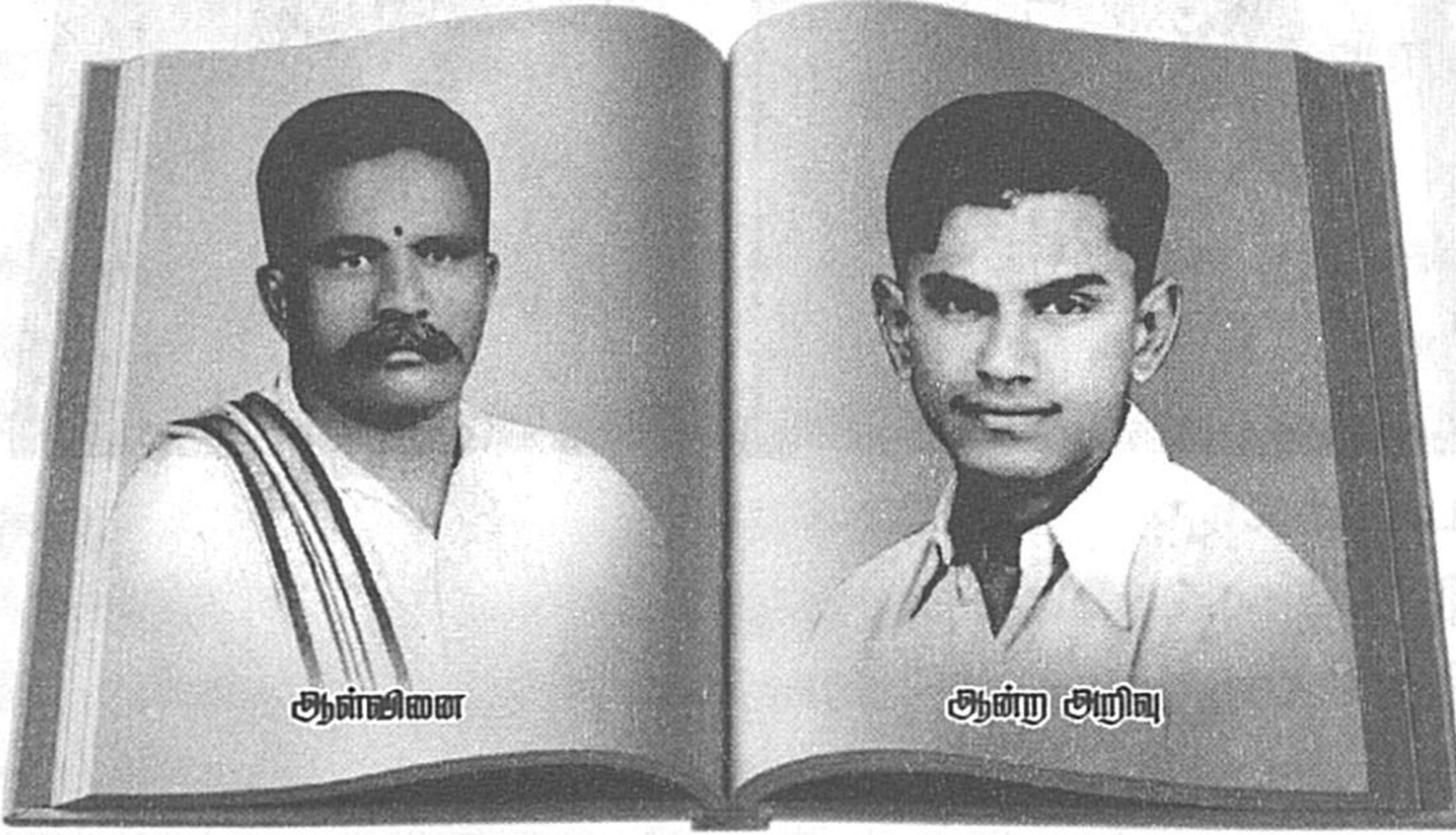
வெளியிட்டு மகிழும்

**புரட்சிக் கவிஞர்
மன்றம்**

75, வடக்குமாசி வீதி, மதுரை-1
அலைப்பேசி : 94437 10219

அச்சிடடு மகிழும

குள்ளினை

குன்ற குறிவு

மணியம்மை

மழலையர் தொடக்கப்பள்ளி

வடக்குமாசி வீதி, மதுரை-1

தொலைப்பேசி : 0452 2626111

நெடுநல் வாடை

★ பத்துப்பாட்டில் நெடுநல் வாடையின் இடம் எது.
பத்துப்பாட்டில் நெடுநல் வாடையின் இடம் ஏழாவது ஆகும்.

★ நெடுநல் வாடையைப் பாடியவர் எவர்? பாடப்பட்டவன் எவன்?

நெடுநல் வாடையைப் பாடியவர் நக்கீரனார். பாடப்பட்டவன் பாண்டியன் என்பது,

“வேம்பு தலை யாத்த நோன்காழ் எஃகம்”

என்னும் தொடரால் அறியலாம். வேலில் வேம்பு மாலை சூடியிருத்தல் பாண்டியற்கு உரித்தாயதால்,

“போந்தை வேம்பே ஆரென வரூஉம்
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்”
என்பது தொல்காப்பியம்.

★ நக்கீரர் பற்றி அறிவன எவை?

இவர் பெயர் மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் எனப்படுவதால் இவர் மதுரையார் என்பதும், இவர் தந்தையார் கணக்காயனார் என்பதும், இவர் பெயர் நக்கீரனார் என்பதும் விளக்கமாம். இவரைப் பற்றிய செய்திகள் சிலவற்றைத் திருமுருகாற்றுப்படையில் காண்க.

★ இப்பாடல் அகப் பாடலா, புறப் பாடலா? விளக்குக.

இப்பாடல் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வாடைக் காற்றின் வாட்டலாலும் தலைவன் பிரிவாலும் வருந்துவது பற்றிக் கூறுவதால் அகப்பாடல் எனினும், 'வேம்பு தலையாத்த வேல்' என வருதலால் பாண்டியன் என்பது விளங்கிக் கிடத்தலால் புறப்பாடலாம். ஏனெனில் அகப்பாடலில் தலைவன் தலைவி முதலியோர் பெயர் குறிப்பாகத் தானும் சுட்டுதல் ஆகாது என்பது தமிழர் வகுத்த தொன்னெறியாம்; ஆதலால் என்க.

★ நெடுநல் வாடை என்பதன் பொருள் விளக்கம் கூறுக.

வடந்தை எனப்படும் வாடை கொடுமையாகக் குளிரால் வாட்டுவது. பொதுவாகவே வாட்டும் அதனை,

‘ஆடை யின்றி வாதையின் மெலிந்து
கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்
காலது கொண்டு மேலது தழீஇப்
பேழையுள் இருக்கும் பாம்பென உயிர்க்கும்”

எனச் சத்தி முற்றப் புலவர் பாடுகிறார். ஆனால் கணவனைப் பிரிந்தவரை வாடை வாட்டுதற்கு வரம்பு இல்லை, ஆதலால் நெடுங்கொடு வாடை எனப்பட வேண்டியதை நெடுநல் வாடை எனப் பெயரிட்டது தகுமோ எனின், மிகத்தகும் என்பதால் தான் சான்றோருள் சான்றோராம் நக்கீரனார் பெயர் சூட்டினார்.

தலைவியை வாடை வருத்துதல் மெய்யே! அவ்வருத்துதல் பிரிந்து சென்றதலைவனுக்கும் இருக்கத்தானே செய்யும்? அவன் சென்றவினையை முடித்து விரைவில் திரும்ப வேண்டும் என்னும் வேட்கையைக் காட்டாமல் போகாதே! ஆதலால் தலைவன் தலைவியை நினைந்து, வினை முடிந்ததும் நொடியளவுப் பொழுதும் தாழாமல் தேரேறி வரச் செய்வது அவ்வாடையே ஆதலால் நல்ல வாடையும் ஆயிற்று. ஆழ்ந்து எண்ணித் திளைக்க வேண்டிய அருமைப் பெயர் சூட்டல் இஃதாம்.

ஒருவர் செய்யும் தீமையை அகற்ற வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார் ஒரு சான்றோர். அவர் திருந்த வேண்டும் என்றால் கொடுமையாகக் கண்டிக்கவும் வேண்டும். அக் கண்டிப்பு செம்மைப்படுத்தும் சீரிய நோக்கமும் கனிவும் உடையதாகத் திகழவும் வேண்டும். இதற்கொரு கலைச் சொல்லை நம்முந்தையர் கண்டனர். ‘செங்கடுமொழி’ என்பது அது. ஒப்பிட்டுக் காண வேண்டிய அரிய ஆட்சி இஃதாம். ஆதலால் நெடுநல்வாடை எனத் தம் பாடற்குப் பெயர் சூட்டிய நக்கீரனார் புலமை மேம்பாடு மேலும் மேலும் உயர்வதாம்.

★ 'நெடுநல்வாடை'யைப் பற்றிச், சிறு குறிப்பு வரைக.

நெடுநல்வாடை 188 அடிகளால் அமைந்தது. அகவல் பாவகையால் ஆகியது. ஈற்றடிக்கு முன்னடி முச்சீர் அடியாதலால் நேரிசை ஆசிரியப்பா என்னும் வகையைச் சேர்ந்தது. வாடை, கூதிர்ப் பருவத்துக் குளிர் காற்றாகும்.

★ கூதிர் கால இயல்பை ஆசிரியர் எவ்வாறு கூறுகிறார்?

நிலம் குளிரும்படி மழை பொழிந்தது; கையில் வளைந்த கோலையுடைய ஆயர் குளிரையும் நீர்ப் பெருக்கையும் தாங்காதவர்களாய் ஆக்களை மேட்டு நிலத்தில் மேய விட்டனர்; அவர்கள் அணிந்திருந்த மாலை அழகு குறைந்தது; குளிர் மிகலால் கொடிறு (கன்னம்) நடுங்கித் துன்புற்றனர்.

★ குளிரால் உயிரிகள் எவ்வாறு வாடின?

குளிரால் விலங்குகள் மேய்தலை விட்டன, நடுக்கம் கொண்டன; மரத்தின் மேல் இருந்த பறவைகள் குளிரைத் தாங்காமல் கீழே வீழ்ந்தன. ஆன்கள், கன்றுகள் பால்குடிக்க வந்த போது உதைத்து ஒதுங்கச் செய்தன; புதர்ச் செடிகள் பீர்க்கு முதலியவை பூத்தன; மீன்கள் உலாவின; கொக்கும் நாரையும் மீன்களைப் பற்றி உண்டன.

★ குளிரால் விளை நிலங்கள் எப்படி இருந்தன?

வான் மழை பொழிதலால் வயலில் நீர் நிரம்பிய நெற்பயிர்கள் கதிர்கள் முதிர்ந்து நின்றன. சோலையிலுள்ள மரங்களின் மேல் விழுந்த மழை, ஓய்ந்த பின்னரும் நீர் சொட்டியது. இருபாலும் உயர்ந்த மாடங்களையுடைய தெருக்கள் ஆறு வழங்கும் காட்சி போல விளங்கின.

★ உடல் வலிமையார் நிலையை ஆசிரியர் எவ்வாறு கூறுகிறார்?

“தழையும் பூவும் கலந்து கட்டிய மாலை அணிந்தவரும், கள்ளுண்டு களிப் புற்றவரும், தாழ்ந்து தொங்கும் உடையினரும் வலிய உடலினரும் ஆகியவர்கள் குளிரைப் பொருட்டாக எண்ணாமல் தெருக்களில் உலாவினர்” என்கிறார்.

★ புறாக்களைப் பற்றி நக்கீரர் என்ன கூறுகிறார்?

‘மாடங்களில் தங்கிய புறாக்கள் இரவு பகல் அறியாதனவாய் வெளியே வந்து உலவாமல் ஒடுங்கிக் கிடந்தன. பறக்க இயலாமல் உலவ இயலாமல் தம் கால்களை மாற்றி மாற்றி ஊன்றிக் கொண்டிருந்தன’ என்கிறார்.

★ வாடையால் மகளிர் கொண்ட நிலையாது?

வட நாட்டினர் தந்த அரைகல், தென்னாட்டில் உண்டாகிய சந்தனக் கட்டையால் தேய்த்து அரைக்கப்படாமல் பணியாளர் சாந்தரைக்கும் அம்மியில் அரைக்கப்பட்டது. தண்ணறும் பூவைக் கூந்தலில் முடிக்க முடியாமல் சந்தனக் கட்டையை எரித்து அதன்மேல் அகில் பரப்பிக் கூந்தலை வெப்பத்தால் உலர்த்தினர். வெப்பக் காலத்தில் விரும்பிப் பயன்படுத்தப்பட்ட அகல் வட்டச் சிவிறி (விசிறி) எடுத்துப் பயன்படுத்துதல் இன்றிக் கிடந்தது.

★ இளையவர் முதியவர் இயல்பாக நக்கீரர் என்ன நவில்கிறார்?

“கார் கால மழை மிகப் பெய்து குளிர்வாடை வீசுதலால், மகளிர் கதவுகளையும் பலகணிகளையும் மூடிச் சாத்தினர். இளையவர் முதியவர் ஆயோர் நீர் வேட்கை உண்டாயினும் நீர்பருக விரும்பாராய் நெருப்பு மூட்டிக் கைகளை வெப்பப்படுத்தினர். இசை வல்லாரும் யாழின் நரம்புகள் குளிர்ந்தலால் வெதுப்பப்படுத்தியே இசை மீட்டும் முறைமையில் மீட்டினர்” என்கிறார் நக்கீரர்.

★ அரசன் உறைவதற்குத் தக்க மாளிகை எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டது?

சிற்ப நூல் வல்லார் நாள் கோள் பார்த்துச் சித்திரைத் தீங்கள் நடுவே ஒரு நாளில் கால் கோள் செய்யத் தொடங்கினார். நிலத்தை அளந்து கடைகால் இடுதற்குக் கயிறு கட்டினார். நாற்றிசையும் உறையும் தெய்வங்களை வாழ்த்தி வேலை தொடங்கினார். அரசனுக்கு அமையும் வகையில் மனையும் மாளிகையும் எடுத்தனர்; சூழவும் உயரிய மதில் எழுப்பினார். மதில் வாயில் இரும்பால் செய்யப்பட்டு அரக்குப் பூசப்பட்டது. அதன் கதவுகள் இரண்டையும் இணைத்துத் தாழிடுமாறு செய்யப்பட்டது. கடிப்பகை எனப்படும் கடுகு அரைத்துக் காப்பாகப் பூசப்பட்டது. உயர்ந்தோங்கிய கொடி மேலே நட்ப்பட்டது.

உயர்ந்த யானையும் எளிதாகப் புகத்தக்கதாய் வாயில் இருந்தது. குன்றுகள் சூழ்ந்திருந்தாற் போல மாட மாளிகைகள் விளங்கின. அவ்விடம் தீருமகள் உறைவிடம் இதுவே என்னுமாறு வளமாகத் தோற்றம் தந்தது. அதன் முற்றத்தில் செறிந்த தூவிகளையுடையதும் குட்டையான கால்களை யுடையதுமாம் அன்னங்கள் உலவின. முற்றப்பகுதி தூயமணல் பரப்பப்பட்டுச் சிறந்து விளங்கியது. நிலவுப் பயன் கொள்ளுமாறு மாடமும் முற்றமும் விளங்கின. அருவி நீர் பொழிவது போலத் தூம்புகளில் மழை நீர் கொட்டி ஒலி செய்வதாய் இருந்தது. வளைகொம்பு இசையென மயில் அகவி நின்றது.

★ அந்தப்புரம் பற்றி அறிவன எவை?

யவன நாட்டவரால் செய்யப்பட்ட பாவை விளக்குகளின் அகல் நிறையுமளவு எண்ணெய் விட்டு ஒளியேற்றப்பட்டன. இடை இடை ஒளி குறையாவாறு கண்காணித்து எண்ணெய் விடப்பட்டது; ஆதலால் இருள் எங்கும் இல்லாவாறு அந்தப்புரம் ஒளியோடு விளங்கியது. அன்றியும் பெருமித மிக்க வேந்தர் பெருமகனை அல்லாமல் ஆடவர் எவரும் நெருங்காவாறு காவல் மிக்கதாக இருந்தது.

அந்தப்புர மாளிகை மலைபோல் உயர்ந்து விளங்கியது. வானவில் போல் வரைந்த கொடிகளைக் கொண்டிருந்தது. வெள்ளி பூசினாற் போல வெண்ணிறச் சுவருடையதாகவும், நீலமணியால் செய்யப்பட்டது போன்ற தூண்களை உடையதாகவும், செவ்வரக்கால் செய்யப்பட்டது போன்றசுவர்களை உடையதாகவும் விளங்கியது.

★ அரசியார் துயில் கொள்ளும் கட்டில் பற்றி வாடை என்ன கூறுகிறது?

அரசியார் துயில் கொள்ளும் கட்டில் வடிவம் வட்டமானது. நாற்பதாண்டுக் காலம் வாழ்ந்து முதிர்ந்த தந்தங்களையுடைய யானை போர்க்களம் சென்று அக்களப் போரில் உதிர்ந்ததைக் கடைந்து சிற்ப ஓவிய வேலைப்பாடு மிக்கதாகச் செய்யப்பட்ட கால்களையுடையது. பூ வகை, இலை வகை, வேட்டையாடும் விலங்கு ஆகியவற்றை வண்ணமுறத் தீட்டப்பட்டது. முத்துமாலை, கட்டிலைச் சூழத் தொங்குமாறு செய்யப்பட்டது. இணை சோந்து உதிர்த்த அன்னத் தூவியை மேலே பரப்பி, அதன்மேலும் தூய விரிப்பு விரித்துச் செங்குவளை முதலிய மலர்கள் பரப்பப்பட்டது. என்று அரசியார் துயில் கொள்ளும் கட்டிலைப் பற்றிக் கூறுகிறது நெடுநல்வாடை.

★ வனப்புமிக்க கட்டிலில் படுத்த அரசிக்குத் துயில் வராமை ஏன்?

கணவன் உடன் இருக்கும்போது எவை எவை இன்பம் பயக்குமோ அவையெல்லாம் அவன் பிரிந்த போது பெருந்துயர் செய்யும். ஆதலால் அரசியார் உறங்காதவளாய் வருந்திக் கிடந்தாள்.

★ வருந்திக் கிடந்த அரசியாரைப் பற்றி ஆசிரியர் நக்கீரர் கூறுவதென்ன?

அரசனாம் கணவன் பிரிவை எண்ணி வருந்திய தலைவியாம் அரசி, துன்பம் மிக்கவளாய் மாங்கல நாணணி அல்லாமல் மற்றைஅணிகலங்களை அணிந்திலள். கையில் மாங்கல மகள் என்பதற்கு அடையாளமாகப் பூண்ட சங்கு வளையலும், காப்பு நூலும் மட்டும் இருந்தன.

பூவேலைப்பாடு மிக்க உயர்ந்த ஆடைகளை உடுத்தும் அவள் அழக்கேறிய எளிய துணி உடையையே உடுத்திருந்தாள். தலையைச் செவ்விதில் வாரிக் கட்டாமலும், கையால் தடவி ஒதுக்கிக் கொள்ளாமலும், நெற்றியையும் முகத்தையும் மறைத்துக் கிடந்த அழகும் செறிவும் மிக்க கூந்தல் பரவிக் கிடந்தது. அனைவரும் அயர்ந்து உறங்கும் நள்ளிருள் போதிலும் உறங்காமல் உருண்டு புரண்டு கிடந்தாள் என்று கூறுகிறார் நக்கீரர்.

*** அவலத்தோடும் உறங்காமல் கிடந்த அரசியைத் தேற்றுவார் என்ன செய்தனர்?**

அரசியே, உம் இனிய தலைவர், இன்றே- இப்பொழுதே - உம்மைத் தேடிவருவர் எனச் செவிலியரும், முதிய மகளிரும், தோழியரும் பல வகையாகத் தேற்றிக் கூறினர். ஆயினும் அவர்கள் தேற்றுதல் மொழிகள் அவளைத் தேற்றிக் கவலையை மாற்றவில்லை. மேலும் துயரமே செய்யக் கண்ணீர் கலங்கக் கட்டிலில் கிடந்தாள். கட்டிலின் மேற்கட்டிய துணியில் திங்களும் கதிரும் விண்மீன்களும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில், திங்களோடு எப்பொழுதும் பிரியாமல் இருக்கும் உரோகினியை எண்ணிப் பார்த்துப் பெரிதும் வருந்தினாள். இத்திங்களும் உரோகினியும் போல் யான் என் கணவனை விட்டுப் பிரியாமல் வாழும் இனிய வாழ்வு வாராதா? என ஏங்கினாள். உள்ளத்துத் தோன்றிய கவலையால் உள்ள காட்சிகள் எல்லாமும் கவலையை மேம்படுத்தவே செய்தன. தேற்றுவார் தேற்றும் முயற்சிகளும் சூழல் காட்சிகளும் தேற்றமாட்டாமல் ஆற்றல் இழந்து போகவே செய்தன.

அரசி, வழியும் கண்ணீரை விரலால் தடவி எடுத்துத் தெளித்தாள். மாந்தளிர் போன்றதாம் உடலும், அவ்வுடலில் திரண்டமைந்த மூங்கில் போன்றதோள்களும், கச்சினால் இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட மார்பும், ஒடுங்கிச் சிறுத்திருந்த இடையும் நலிவும் மெலிவும் மிக்கனவாகப் பொலிவிழந்து போயின.

அவள் உயிரன்ன தோழியர் அரசியார் நிலைமைக்கு வருந்தியவராய், அவர் மெல்லிய கால்களையும் அடிகளையும் மெல்லென வருடி உறங்கச் செய்ய முயன்றனர்.

இந்நிலையில், தெய்வ மேறி மேல் வருவனவற்றைக் கூறும் தேவராட்டி என்னும் தெய்வ வழிபாட்டு முதுமகள், எடுத்த செயலை இனிது முடித்து வைக்கும் தெய்வமாம் கொற்றவையை (வெற்றி மகளை) வாழ்த்திக் கூறுவாள் ஆயினாள்.

★ தேவராட்டி கூறுவனவாக நக்கீரர் கூறுவதென்ன?

தனக்குப் பகையாக வந்தவர்களை அழிப்பதற்காகப் போர்க்களம் சென்றஅரசனும் பாதுகாப்பு மிக்க பாசறையில் தங்கினாலும் நள்ளிரவும் உறங்காதவனாகப் பாசறையைச் சுற்றிச் சுற்றித் திரிகிறான்.

போரில், மலை போன்றயானையைச் சாய்த்த வீரர்கள், பகைவீரர் வாளால் தாக்குண்டு புண்பட்டுக் கிடக்கின்றனர். முன்னே விளக்கு ஏந்தியவர் செல்கின்றனர். அவர்கள் ஏந்திய விளக்குகள் வாடைக் காற்றால் தெற்கே சாய்ந்து சுழன்று எரிகின்றன. வேம்பு மாலை சூடிய வேலுடன் படைத் தலைவன் களப் போரில் இவன் இவன் இப்படிப் போர் செய்து வெற்றி விளைவித்து இவ்விவ்வாறு புண்பட்டுக் கிடக்கிறான் என ஒவ்வொருவரையும் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டு செல்ல அரசன் அவற்றைஅமைந்து கேட்டு, அவரவர் தமக்குரியதாம் ஆறுதல் மொழிகளைக் கூறுகிறான். மருந்து தந்தும் கட்டுப்போட்டும் மருத்துவர் செய்யும் பணிகளைச் செய்தாலும் ஆறாத துயரொடும் கிடந்தவர், மன்னனே நேரில் வந்து வந்து ஆறுதல் கூறுதல் அவ்வீரர்களுக்கு அரிய மருந்தாகப் பயன் செய்கின்றது; நோய் தீர்ந்தார் போல மகிழ்வு கொள்கின்றனர்.

ஆங்குக் கட்டப்பட்டு நிற்கும் குதிரைகள் மேல் மழைத்துளிகள் வீழ்கின்றன. அத்துளிகளை உடலை உதறிச் சிதரச் செய்கின்றது குதிரை.

அரசன் வாளை வலத்தோளில் வைத்துத் தழுவிய கையனாய், இருக்கிறான். மேலே கிடந்த மேலாடை நழுவுதலால் தன் இடக்கையால் அதனைத் தழுவிக் கொண்டு கீழே வீழாமல் நடையிடுகிறான். பெரிய துயரப் பொழுதிலும் இனிய காட்சியனாய் விளங்குகிறான். அவன் மேல் மழைத் துளி படாமல் முத்துமாலை தவழும் குடை மறைக்கும்.

இவ்வாறு பகற்போதிலே போர்க்களப் பணியிலும் இரவுப் பொழுதிலே பாசறைப் பணியிலும் ஒன்றியுள்ள அரசன் தன் பெரிய பணியை வெற்றியொடு முடித்தது உன்னோடு வந்து விரைந்து கூடுவான் என்று தேவராட்டி கூறுவதாக நக்கீரர் கூறிப் பாடலை முடிக்கிறார்.

★ அரசன் மீண்டதாகவோ அரசி பிரிவு நீங்கி ஆறுதல் பெற்றதாகவோ நூலை முடியாமை ஏன்?

முடிந்தது போல் முடித்துக் காட்டுதல் என்பது நூல் உத்திகளுள் ஒன்றாகும்.

“நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்
சிலரொடும் திரிதரும் வேந்தன்
பலரொடும் முரணிய பாசறைத் தொழிலே”

என்று முடித்தார் எனினும், தான் எடுத்த செயலை வெற்றியொடு முடித்து மீள்வான் என்பது உறுதியாதலால் இவ்வாறு அமைந்தார்.

★ இவ்வாறு கூறுவதன் பயன் என்ன?

பயன் என்ன எனின், நூன்முறைபலவற்றுள் ஈதொருமுறைஎன்பதொன்று அன்று. அரசன் பேராண்மையும், அரசியார் பிரிவுத் துயரும், கொற்றவை கூறலும் ஆகிய எல்லாமும் ஒன்றுபட்டு நின்று வெற்றியைத் தந்தேயாகும் என்னும் முடிபொருளைத் தம் பாடலைப் பயில்வார் புரிந்து கொள்வர் என்னும் ஆசிரியர் தனிப்பெரு முடிபு இவ்வாறு செய்ய வைத்ததாம்.

★ அரசனுக்குப் பகையாயினார் சேரன் செம்பியன் முதலிய எழுவர் என்பது இப்பாடலில் இல்லாமல் இருந்தும் அவர்களைச் சுட்டிக் காட்டுதல் ஏன்?

இவர்களைப் பாண்டியன் களப்போரில் வென்றான் என்பதைப் புறநானூறும் பிறதொகை நூல்களும் புலப்படுத்துவதனால் கூறினார் என்பதாம்.

★ இவ்வாறே அரசன் பெயர் கூட்டப்படாமல் இருந்தும் அவன் பெயர் இன்னது என்று உரையாளர் காட்டுவது ஏன்?

அதுவும் புறநானூற்றாலும் பிறதொகை நூல்களாலும் அறியப்படலால் காட்டப் பட்டதாம் என்க.

★ இச் செய்திகளைப் புறநானூறும் பிறவும் காட்டும் வகையை விளக்கிக் கூறுக.

புறநானூறு ஐம்பத்து ஆறாம் பாடலில், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடியுள்ளார்.

அப்பாடலில், நன்மாறனை,

அழல் போலும் நிறத்தவனும் சடையுடையவனும்

மழுப்படை உடையவனும் நீலகண்டனுமாகிய

சிவனையும்,

கடலில் தோன்றும் வலம்புரிச் சங்கை ஒத்த நிறத்தையும்

கொலைக்குரிய கலப்பைக் கருவியையும், பனைக்

கொடியையும் உடைய பலதேவனையும்,

நீலமணி போலும் நிறத்தையும் கருடக் கொடியையும்

உடைய கண்ணனையும், நீல நிறத்தையும், நீளத்

தோகையையும் உடைய மயிலைக் கொடியாகக்

கொண்டவனும் சிவந்த நிறத்தையும் உடையவனாகிய

திருமுருகனையும் போன்றவன் என்பதை விளக்கிப்

பாடுகிறார். அவருள்,

“கூற்றொத் தீயே மாற்றரும் சீற்றம்;

வலியொத் தீயே வாலியோனைப்

புலியொத் தீயே இகமுநர் அடுநனை

முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலின்”

என்று நால்வருக்கும் ஒப்பானவன் என்கிறார் (புறம்: 56).

மணிமிடற்றோனை (சிவனை)க் கூற்றம் என்றது, அழித்தல் தொழிலுடையமையால் என்கிறார் பழைய உரையாசிரியர்.

யவனர் தந்த தண்கமழ் தேறலை (மதுவை)ப்

பொன்னால் செய்யப்பட்ட கஷ்டத்தில்

ஒளி சிறந்த மகளிர் எடுத்துத்தர

மகிழ்வாக வாழ்க!

உலக இருளை அகற்றும் கதிரோனைப் போலவும்,

மேற்றிசையில் தோன்றி வளரும் மதியம் போலவும்,

உலகம் உள்ள அளவும் வாழ்வாயாக எனப் பாடுகிறார்.

அவர் பாடிய மற்றொரு பாடல் பொருண் மொழிக் காஞ்சி
என்னும்

புறத்துறைப் பாடலாகும் (புறம். 189).

நீர் சூழ்ந்த நில உலகையெல்லாம் தம் ஒருவர்க்கே
உரிமையாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த ஒப்பற்றவேந்தருக்கும்,

நடு யாமப் பொழுதிலும் கடும் பகற்போதிலும்

உறங்காதவனாய் வேட்டைத் தொழில் செய்யும்

ஒருவனுக்கும்,

உண்ணப்படும் பொருள் நாழியே,

உடுக்கப்படுவன இரண்டுடையே,

பிற துய்ப்புகளெல்லாம் ஒப்பானவையே;

ஆதலால் ஒருவன் செல்வத்தைப் பெற்றதால் பெற்றபயன்

பிறர்க்குக் கொடுத்து உதவுதலே!

செல்வத்தை நாமே நுகரலாம் என்று எண்ணித்

தமக்கெனவே கொண்டிருந்தால்

அவற்றுள் தம்மைவிட்டுத் தப்பிச்

செல்வன பலவேயாம் என்கிறார்.

மதுரைக் காஞ்சியில் அவர் பாடும் நெடும் பாட்டை

நறுக்குத் தெறிந்தாற் போலக் கூறும் இப்பாட்டு

எட்டே அடிகளை யுடையதாம் (புறம்.189)

'தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை இன்றி

வெண்குடை நிழற்றிய ஒருமை யோர்க்கும்,

நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்

கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்,

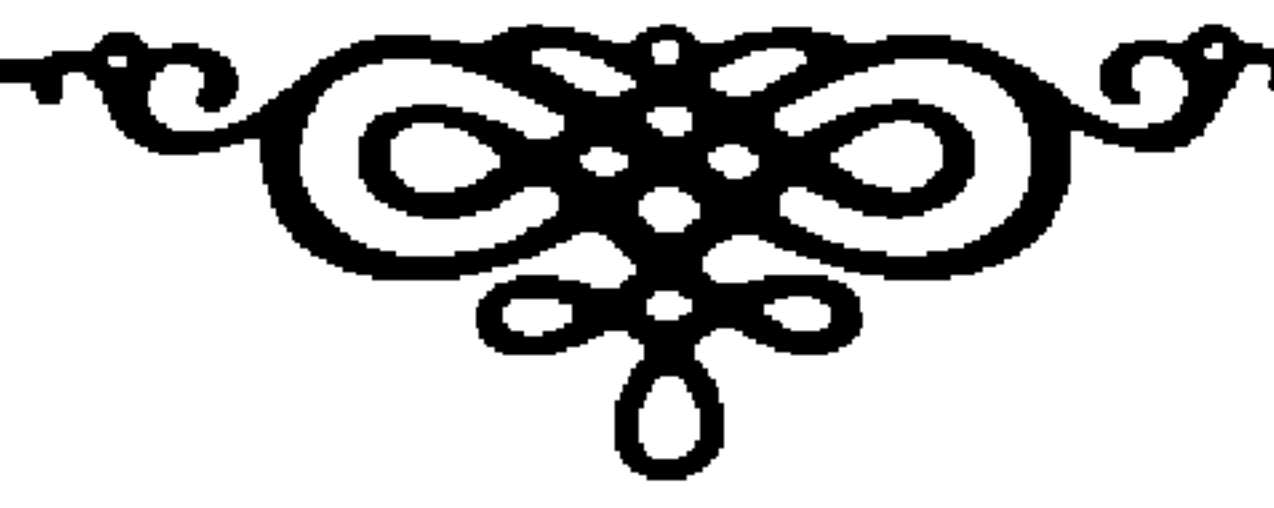
உண்பது நாழி; உடுப்பவை இரண்டே;
பிறவும் எல்லாம் ஓர் ஒக் கும்மே,
செல்வத்துப் பயனே ஈதல்
துய்ப்பேம் எனினே தப்புந பலவே”
என்பது அப்பாட்டு
கொண்டு வந்தது என்ன?
கொண்டு போவது என்ன?
என்பது மக்கள் வழங்கு மொழி.

“வெந்ததைத் தீன்று விதி வந்தால் போவது”

என்னும் போக்கற்றசொல் அன்று இது.

தேர்ந்து தெளிந்து கூறியவர் பாடிய பாடல் இது!

நெடுநல் வாயின் நேர்த்தியைச் சுருக்கி தந்த சுடர்ப்பா
தெண்கடல் வளாகம் எனத் தொடங்கும் பொருள் மொழிக்
காஞ்சிப்பா!

விலை ஈ.15

ஆக்கம் : பெரியார்

മനോരമ നാൾ - 9

നെട്രോൾമാനാൾ

മനോരമ നാൾ

മുദ്രകർമ്മ: അനീലൻ